



Álmodik a múlt - Íme, az élet kenyere

2013 szeptember 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az alábbiakban azért idézem Orbán Baláznak Karcfalváról és annak templomáról szóló sorait, mert az el?z? héten ugyan bemutattuk a templomot, de annak történetér?l csak futólag szóltam.

A szer? azzal kezdi az ismertetést, hogy eredetileg négy, kés?bb aztán csak két faluból álló Nagybaldogasszonyfalva a Királyhágón inneni rész legnagyobb egyházközsége (ötezer lélekkel) volt. A falu fels?

végénél, ahol egy szikladomb emelkedik fel, annak "fennlapját Nagy-Boldogasszonyfalva gyönyör?en fekv? temploma koronázza, mely ódon várfalaival, fényl? magas tornyával e vidék fénypontját alkotja, különben építészetiileg is figyelmet érdeml? m?emlék. E templomnak csakis szentélye tartotta meg régi idomát, boltozatának körtet? és horonyokkal tagozott messze lenyúló gerincei és hevederei díszm?vezettel ékes gyámköveken nyugosznak, melyen emberf?, nap, hold s más féldomborm?v? ékítmények vannak. E boltozat közép zárkővén az ?Agnus dei? pompálkodik. A legérdekesebb a polygon záródású szentély északi oldalán lév? Szentség-házacska, mely, bár vastag mészréteg borítja, a kiváló feldíszítésnek nyomait felismerni engedi. Ezen szentségházfülke (melynek képét csatolom) és a köríves diadalív leginkább irányt adó lehet e templom építési korának meghatározására, melyek a kés? gótkorra, tehát a XV. századra utalnak."

Domokos Pál Péter római kutatásai eredményeként tudjuk, hogy a pápai tizedjegyzékben az egyház els? írásos említése 1332-b?l való: "E(cclesia) B(eatae) Mariae Virginis". E templom helyén 1444-ben új templomot építenek. Pontos dátumát jelezte a templom déli kapujának szemöldökkövén három, felül nyitott nyolcas, vagyis: 444. Sajnos ez elt?nt, amikor a hajót lebontották. A templom nagyméret? átépítése az 1790-es évekre esik: csak a szentély marad meg eredeti gótikus stílusában, s ezért maradt meg a templombels?ben a szentségtartó és az itt látható emberf?s gyámk?. E "szentségházacska" hátsó kis ajtaján, amely kés?bb készült, ez a felirat olvasható: *Eccepanis vitae 1653.*

Ebben a faluban október elsején jártam, amikor a *Bartók* gy?jtötte népdal szerint "nem süt a nap Csíkkarcfalva mezején". De ez akkor nem volt igaz, ritkán kapott szép ?szünk volt, s ezért az emberek, a templomból hazaj?ve levetették ünnepi ruhájukat, és mentek ki a földekre pityókát szedni. Csak néhány id?s maradt otthon: ?k kiültek a kapu elé, hogy élvezzék, amíg lehet az áldott nap fényét. Mikor köszöntöttük ?ket, majd mindenki azt kérdezte, hogy "mit keresnek az urak". Nehéz volt válaszolnunk, mert semmit sem kerestünk, csak jártunk, figyeltünk és fényképeztünk. Igazából mindent kerestünk, de amit a lencse megörökített, az arról szól: októbernek elején hogyan sütött a nap Csíkkarcfalva és Jen?falva dombján, a két faluban, és hogyan azok mezején.

Szöveg és kép: Móser Zoltán

www.ujember.katolikus.hu

Ajánló